

Konferens om ungdomsproblemen

Regeringen inbjöd i november förra året en stor samling av ansvariga och sakkunniga till konferens i riksdagshuset för att diskutera ungdomsfrågor och för att få till stånd en aktivering av åtgärder i brottsförebyggande syfte. Statsminister Erlander hälsade i ett anförande alla representanter för myndigheter och organisationer välkomna. Han uttalade sin förvissning om att alla beträffande ungdomsfrågorna torde vara eniga om de grundläggande svårigheterna samt att gemensamma ansträngningar behövs som bryter igenom de hinder av politisk och religiös natur som brukar skilja. Det är nu bl. a. fråga om att tillgodose de ungas snabbt ökande utbildningsbehov och att därför bedriva en positiv arbetsmarknadspolitik. Den stora efterfrågan på bostäder måste också tillgodoses. De ideella ungdomsorganisationerna har fått ett vidgat utrymme för sin verksamhet i samband med ökad fritid och förbättrade rekreationsmöjligheter. Vi ger vårt förtroende till ungdomen och dess solidaritet att verka positivt. Ändock medför den ökade standarden och den större valfriheten av fritidsintressena en risk för felval, en risk som ökas parallellt med de större möjligheterna. Vårt eget ansvar för ungdomens fostran i hemmet och i skolan kvarstår men vi behöver hjälp av ungdomsorganisationerna. Till dem är två tredjedelar av landets ungdom ansluten på frivillig basis.

Det som sagts om den normalt sunda ungdomen innebär ingen nedvärdering av de problem som vi har att brottas med ifråga om den missanpassade ungdomen, påpekade statsministern. Även för dem behöver vi utnyttja de väldiga kraftkällor som representeras av de stora ungdomsorganisationerna. En gemensam aktion välkomnas av regeringen.

Statsrådet Ulla Lindström framhöll att ännu en konferens om den asociala ungdomen kan se illa ut. Det får ej ske att de problemen skymmer undan de frågor som i första hand angår den normala ungdomen. Brottligheten är en "brist-sjukdom". I den mån arvsfaktorerna har betydelse vet vi att dessa icke kan opereras bort ur samhällskroppen. Miljöfaktorerna kan bearbetas och kriminologisk forskning är av stor betydelse. Ökade resurser för människoforskningen framhölls, mentalhygien behöver sitt stöd, barn-

psykiatriska avdelningar bör inrättas och en utbyggnad av familjerådgivningen väntas så snart som möjligt.

Den auktoritära familjen har brutits sönder i den demokratiska utvecklingen. Den långa utbildningen medför ett förlängt beroende av föräldrarna med ökade friktioner som följd mellan generationerna. Även om kaos efterföljt de hävdvunna metoderna för uppfostran kan hemmets betydelse ej underskattas. Härifrån kommer dock de unga ut till en "frestelsemiljö" utan motsvarighet tidigare. Familjen utgör då den är som bäst ett styrkebälte för samhället men har ibland behov av ett stödförband, sade familjeministern. Förhoppningar har fru Lindström beträffande föräldramöten samt skolöverstyrelse och regering. En omvandling av polisens arbetsmetoder att mera verka i förebyggande syfte, tillskapande av socialpolispatruller och kvarterspolis, nya procedurregler enligt det nya förslaget till barnavårdslag, ökat antal platser vid ungdomsvårdsskolorna, flera fosterhem — dock svåra att uppbåda — samt ökade statsanslag till ungdomsledare och fritidskonsulenter tillhörde statsrådet Lindströms önskelista.

Inrikesminister Rune Johansson talade för en samordning av de olika fria ungdomsföreningarnas aktivitet för att få till stånd ett krafttag till hjälp åt ungdomen. Både regeringen och statliga utredningar vädjar om ett samarbete mellan de ideella föreningarna. Här förutsågs tillskapandet av den särskilda nämnd, som sedermera har utsetts. Regeringen är tänkt som koordinerande kraft i sammanhanget. Nämnden skulle bestå av 4 statliga representanter och 13 representanter för olika organisationer. Som exempel kan nämnas att de kyrkliga organisationerna skulle ha 2 representanter, nykterhets-, målsmäns-, kvinnoorganisationerna m. fl. 1 var och olika demokratiska organisationer tillsammans 4 representanter. Statsrådet Sven af Geijerstam har varit predestinerad till ledare för nämnden och har sedermera formellt förordnats därtill.

En lång rad representanter för myndigheter och ideella organisationer framträdde vid konferensen och deklarerade intresse och villighet för samarbete, var och en betonande vikten av den verksamhet som närmast låg honom om hjärtat.